

Sygn. akt II Ca 380/18 PRZED SPROSTOWANIEM

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki (spr.)
Sędziowie:	SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSR del. Mirosława Makowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 czerwca 2018 roku

sprawy z wniosku Gmina (...)

z udziałem R. P., Skarbu Państwa - (...), (...) Spółka z o.o. (...) w S. i (...) Sp. z o.o. (...)

o zasiedzenie własności nieruchomości

na skutek apelacji wnioskodawcy R. P.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 19 lutego 2018 roku, sygn. akt I Ns 1299/14

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek oddalić;
- ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania odwoławczego związane ze swoim udziałem w sprawie.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSR Mirosława Makowska

Sygn. akt II Ca 380/18 PO SPROSTOWANIU

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki (spr.)
Sędziowie:	SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSR del. Mirosława Makowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 czerwca 2018 roku

sprawy z wniosku Gmina (...) i R. P.

z udziałem R. P., Skarbu Państwa - (...), (...) Spółka z o.o. (...) w S. i (...)Sp. z o.o. (...).

o zasiedzenie własności nieruchomości

na skutek apelacji wnioskodawcy R. P.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 19 lutego 2018 roku, sygn. akt I Ns 1299/14

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek oddalić;
- ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania odwoławczego związane ze swoim udziałem w sprawie.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSR Mirosława Makowska

Sygn. akt II Ca 380/18 PO SPROSTOWANIU

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki (spr.)
Sędziowie:	SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSR del. Mirosława Makowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 czerwca 2018 roku

sprawy z wniosku (...)

z udziałem Skarbu Państwa – (...), (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...)w S., R. P.

o stwierdzenie zasiedzenia własności nieruchomości

oraz z wniosku R. P.

z udziałem (...), (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością(...)w S.

o stwierdzenie zasiedzenia własności ruchomości

na skutek apelacji wnioskodawcy R. P.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 19 lutego 2018 roku, sygn. akt I Ns 1299/14

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek oddalić;
2. ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania odwoławczego związane ze swoim udziałem w sprawie.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSR Mirosława Makowska

Sygn. akt II Ca 380/18PO SPROSTOWANIU

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA w SO Arkadiusz Lisiecki (spr.)
Sędziowie:	SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSR del. Mirosława Makowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Gosławska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 czerwca 2018 roku

sprawy z wniosku Gmina (...) i R. P.

z udziałem R. P., Skarbu Państwa - (...), (...) Spółka z o.o. (...) w S. i (...) Sp. z o.o. (...)

o zasiedzenie własności nieruchomości

na skutek apelacji wnioskodawcy R. P.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 19 lutego 2018 roku, sygn. akt I Ns 1299/14

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek oddalić;
2. ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty postępowania odwoławczego związane ze swoim udziałem w sprawie.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSR Mirosława Makowska

Sygn. akt II Ca 380/18

UZASADNIENIE

Wnioskodawca (...) wniosła o stwierdzenia zasiedzenia na rzecz Skarbu Państwa – (...) prawa własności działki oznaczonej nr (...) o powierzchni (...) ha oraz działki oznaczonej nr (...) o powierzchni (...) ha położonych w obrębie (...), miasta S., działki oznaczonej nr (...) o powierzchni (...) ha położonej w obrębie (...) miasta S., działki oznaczonej nr (...) o powierzchni (...) ha położonej w obrębie (...) miasta S. oraz działki oznaczonej nr (...) o powierzchni (...) ha położonej w obrębie (...) miasta S.. Jako uczestników wnioskodawca wskazał Skarb Państwa (...) oraz (...) Sp. z o.o. (...) z siedzibą w Ł..

W toku postępowania uczestnik R. P. w dniu 11 lipca 2016 r. wystąpił z wnioskiem o stwierdzenie zasiedzenia przez (...) Sp. z o.o. (...) w S. z dniem 31 stycznia 2008 roku prawa do własności hałd odpadów pogórnicznych składowanych przez (...) (...) w S. na gruncie stanowiącym działkę ewidencyjną nr (...) o powierzchni (...) ha, obręb nr (...) jednostka ewidencyjna S., obszar wiejski, powiat (...), K. oraz na gruncie stanowiącym działkę ewidencyjną nr (...) o powierzchni (...) ha, obręb nr (...), jednostka ewidencyjna (...), powiat (...).

Postanowieniem z dnia 03.10.2016 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. połączył sprawę I Ns 1173/16 ze sprawą I Ns 1299/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Zaskarżonym postanowieniem częściowym z dnia 19 lutego 2018 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim stwierdził, że (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w S. nabyła z dniem 31 stycznia 2008 roku przez zasiedzenie własność nieruchomości w postaci odpadów pogórnicznych składowanych na działkach gruntu o numerach ewidencyjnych (...) o powierzchni (...) ha położoną w obrębie nr (...) jednostce ewidencyjnej S. – obszar wiejski oraz (...) o powierzchni (...) ha, położoną w obrębie nr (...) w obrębie nr (...) jednostce ewidencyjnej (...).

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Zarządzeniem Ministra (...) z dnia (...) roku wznowiono postępowanie w sprawie przejęcia na własność Państwa (...) w S..

Orzeczeniem z dnia (...) roku Minister (...) stwierdził przejście na własność państwa przedsiębiorstwa (...) w S. pozostającego do dnia 8 marca 1958 roku pod przymusowym zarządem państwowym.

Decyzją Naczelnika (...) w(...) z dnia (...) roku wygasło prawo zarządu przez (...) w D. (...)nieruchomości oznaczonych w ewidencji gruntów miasta S. numerami: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) o ogólnej powierzchni (...) ha.

Zarządzeniem Nr(...) Ministra (...) z dnia (...) roku w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą (...) w S.” z dniem 1 kwietnia 1990 roku utworzono przedsiębiorstwo państwowe pod nazwąZ.

Decyzją z dnia (...) roku Minister (...) stwierdził nieważność:

- Zarządzenia (...) z dnia (...) roku w sprawie przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem (...) w S. w części dotyczącej nieruchomości oznaczonych nr: (...)

- Zarządzenia Ministra(...) z dnia (...) roku w sprawie wznowienia postępowania dotyczącego przejęcia na własność Państwa przedsiębiorstwa (...) w S.,

- orzeczenia Ministra(...) z dnia (...)roku o przyjęciu na własność Państwa przedsiębiorstwa (...)w S.,

- orzeczenia Ministra (...) z dnia (...) roku o przyjęciu na własność Państwa przedsiębiorstwa (...)w S. w części dotyczącej nieruchomości oznaczonych nr: (...)

Powyższą decyzję Minister (...) utrzymał w mocy decyzją z dnia (...) roku

Postanowieniem z dnia 23 września 2002 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim ogłosił upadłość (...)w S. – w likwidacji.

W akcie notarialnym sporządzonym w dniu (...) roku przed Notariuszem A. S. – asesorem notarialnym w Kancelarii Notarialnej w Ł., J. K. w imieniu własnym oraz w imieniu(...)- Sp. z o.o. z siedzibą w W., P. R., W. K. i E. C. zawarli umowę spółki komandytowej – (...) Sp. z o.o. (...) z siedzibą w Ł..

Natomiast w akcie notarialnym Rep. A nr (...) sporządzonym w dniu (...)roku przed Notariuszem J. T. w P., T. J. działający w imieniu (...) w S. w upadłości jako Syndyk Masy Upadłości zawarł z P. R. umowę sprzedaży i ustanowienia hipoteki. W § 5 aktu notarialnego Syndyk oświadczył, iż oprócz nieruchomości opisanych w dokumencie, (...) w S. są w posiadaniu i użytkowaniu działek gruntu, których właścicielem jest Skarb Państwa. Tytuł prawny na rzecz reprezentowanych(...)nie został uregulowany. Powyższe dotyczyło także działek nr: (...).

W dniu (...) roku przez notariusza A. S. został sporządzony kolejny akt notarialny (Rep. A nr (...)), w którym zawarto umowę przesunięcia przedsiębiorstwa w celu pokrycia wkładu niepieniężnego - P. R. przeniósł na (...)w (...) Sp. z o.o. (...) z siedzibą w Ł., całe przedsiębiorstwo – (...)w S. w rozumieniu art. 551 k.c., w tym: prawo użytkowania wieczystego działki gruntu oznaczonej nr (...) w obrębie (...), o obszarze (...) ha (...)metrów kwadratowych wraz ze stanowiącymi odrębną nieruchomość budynkami, prawo użytkowania wieczystego działki gruntu oznaczonej nr (...), w obrębie (...) o obszarze (...) metry kwadratowe wraz ze stanowiącym odrębną nieruchomość budynkiem materiałów wybuchowych, prawo użytkowania wieczystego działek gruntu oznaczonych nr (...), w obrębie (...) – K., gminie S., powiat (...), województwo (...), prawo użytkowania wieczystego działek gruntu oznaczonych nr (...) w obrębie (...) – K., o łącznym obszarze(...)ha (...)metrów kwadratowych, posiadanie nieruchomości, a między nimi: działek gruntu oznaczonych nr (...) w obrębie(...) działek gruntu oznaczonych nr (...) – stanowiących linię kolejki oraz działek gruntu oznaczonych nr (...) położonych w S., a stanowiących tereny kolejowe, wyposażenie przedsiębiorstwa – ruchomości, według stanu na dzień podpisania umowy, zapasy magazynowe – ruchomości według stanu na dzień podpisania umowy, prawo do firmy, koncesje, licencje, zezwolenia, tajemnice przedsiębiorstwa, wierzytelności, księgi i dokumentacje związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Postanowieniem z dnia 4 maja 2006 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim stwierdził ukończenie postępowania upadłościowego (...) w S..

W dniu 31 stycznia 2008 roku (...)Sp. z o.o.(...) z siedzibą w S. zawarła z (...) Sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w S. umowę dzierżawy przedsiębiorstwa.

Umowa dzierżawy została wypowiedziana ze skutkiem natychmiastowym pismem z dnia 9 kwietnia 2008 roku

W akcie notarialnym Rep. A nr (...) z dnia (...) sporządzonym przed Notariuszem J. M. prowadzącym Kancelarię Notarialną w W., J. K. działający w imieniu i na rzecz spółki pod firmą (...)Sp. z o.o. (...). z siedzibą w miejscowości S. oraz W. K. działający w imieniu i na rzecz spółki pod firmą (...)– Sp. komandytowa z siedzibą w S., jako Prezes Zarządu Spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości S. zawarli umowę przeniesienia nieruchomości na pokrycie wkładu w spółce komandytowej. J. K. działający w imieniu i na rzecz spółki pod firmą (...)Sp. z o.o. (...). z siedzibą w miejscowości S. oświadczył ,że jako komandytariusz spółki na pokrycie wkładu w Spółce pod firmą (...)– przenosi na tę spółkę przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 55⁽¹⁾ k.c.

W akcie notarialnym sporządzonym w dniu (...) roku przed Notariuszem P. S. w Kancelarii notarialnej w K., R. P. działający w imieniu i na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. zawarł ze S. S. działającym w imieniu i na rzecz (...) – Sp. k. w S. umowę dzierżawy oraz przedwstępną umowę sprzedaży. S. S. działający w imieniu i na rzecz (...) – Sp. k. w S. wydzierżawił przedsiębiorstwo na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. na okres do dnia 31 sierpnia 2013 roku Pod warunkiem wykonania przez (...)Sp. z o.o. z siedzibą w S. wszystkich warunków umowy dzierżawy (...)– Sp. k. w S. zobowiązał się sprzedać przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o.

W akcie notarialnym Rep. A nr (...) sporządzonym dnia (...) roku w Kancelarii Notarialnej Notariusza V. T. w K., R. P. działający w imieniu własnym oraz w imieniu spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. oraz P. Z. działający w imieniu własnym oraz w imieniu spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. postanowili o rozwiązaniu spółki bez przeprowadzenia jej likwidacji.

W dniu 30 grudnia 2013 roku R. P. w imieniu spółki (...) Sp. z o.o. zwrócił się do Urzędu (...) w S. o ustalenie zasad odpłatnego korzystania z nieruchomości - działek nr (...).

Wniosek nie został rozpatrzony pozytywnie.

W piśmie z dnia 28 marca 2014 roku R. P. w imieniu spółki (...) Sp. z o.o. ponownie zwrócił się do Burmistrza i Rady Miasta S. o wydzierżawienie nieruchomości przylegających do terenów stanowiących własność spółki.

Wniosek zaopiniowano negatywnie.

Działka oznaczona nr (...) o powierzchni (...) ha obręb nr (...), jednostka ewidencyjna S., obszar wiejski, powiat (...), K. stanowi własność Gminy (...) od 2013 roku

Działka oznaczona nr (...) o powierzchni (...) ha, obręb nr (...), jednostka ewidencyjna S.(...), powiat (...) nie ma uregulowanego stanu prawnego.

Wyrokiem z dnia 3 stycznia 2017 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim uniewinnił oskarżonego R. P. od popełniania zarzucanego mu czynu, tj. iż w okresie od dnia 1 lipca 2010 roku do dnia 31 lipca 2013 roku w S. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru jako prezes zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. uprawniony do działania w jej imieniu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia na rzecz wymienionej spółki kruszywa o różnym uziarnieniu i kruszywa niesortowalnego z hałd odpadów wydobywczych zlokalizowanych na działce o nr (...) położonej w obrębie K., gmina S. – obszar wiejski oraz dokonał przywłaszczenia na rzecz wymienionej spółki kruszywa o różnym uziarnieniu i kruszywa niesortowalnego z hałd odpadów wydobywczych zlokalizowanych na działce o nr (...) położonej w gminie (...) w łącznej ilości nie mniejszej niż 198.327.405,6 kg i wartości netto nie mniejszej niż 1.251.705,72 zł, do których to działek(...) sp. z o.o. nie posiada tytułu prawnego czym działa na szkodę Gminy (...)i skarbu Państwa – (...), tj. o przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k. i art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

R. P. jest następcą prawnym(...) w S..

Na działkach (...) składowane są odpady pogórnice pochodzące z produkcji prowadzonej przez poprzedników prawnych R. P..

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie przedłożonych do akt sprawy dokumentów, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron. W ocenie Sądu Rejonowego dokumenty te zasługiwały na przymiot wiarygodności, gdyż zostały sporządzone przez uprawnione organy i osoby w granicach prawa i przyznanych im kompetencji.

W ocenie Sądu Rejonowego na obecnym etapie postępowania wnioski uczestnika R. P. nadawał się do rozstrzygnięcia w trybie art. 317 § 1 k.p.c. i dlatego wydał postanowienie częściowe.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy uznał, że wniosek zasługuje na uwzględnienie w całości tj. w kształcie w jakim przewiduje zasiedzenie przez (...)Sp. z o.o.(...) w S. z dniem 31 stycznia 2008 roku prawa do własności hałd odpadów pogórnicych na gruncie stanowiącym działkę ewidencyjną nr (...) oraz na gruncie stanowiącym działkę ewidencyjną nr (...) obręb nr (...), jednostka ewidencyjna(...), powiat (...).

W niniejszej sprawie stanowisko uczestnika postępowania w całości kwestionował wnioskodawca - (...), zaś spór toczył się wokół spełnienia przez(...)Sp. z o.o. (...) w S. przesłanek z art. 174 k.c. Nadto wnioskodawca zarzucał uczestnikowi brak legitymacji do złożenia wniosku o zasiedzenie hałd pogórnicych.

Wskazać jednak należy, iż uczestnik R. P. w sposób wyczerpujący wyjaśnił podstawy wniosku oraz przedłożył stosowne dokumenty na potwierdzenie podnoszonych przez siebie twierdzeń, a ponad wszystko wykazał swój interes prawny, jako następcą prawnym (...) w S..

Nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż stanowisko uczestnika R. P. jest zbieżne z treścią wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 3 stycznia 2017 roku prowadzonego pod sygn. akt III K 144/15 oraz poczynionymi w sprawie karnej ustaleniami.

Jak stanowi art. 11 k.p.c. ustalenia wydane w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym. Jednakże osoba, która nie była oskarżona, może powoływać się w postępowaniu cywilnym na wszelkie okoliczności wyłączające lub ograniczające jej odpowiedzialność cywilną. Wprawdzie wyrok karny uniewinniający nie wiąże sądu w postępowaniu cywilnym, gdyż brak przestępstwa nie wyklucza odpowiedzialności cywilnej. Jednak wyrok uniewinniający może w tym postępowaniu stanowić dowód, podlegający swobodnej ocenie sądu (art. 233 § 1 k.p.c.).

W rozpatrywanej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż nieruchomość oznaczona nr (...) o powierzchni (...) ha obręb nr(...), jednostka ewidencyjna S., obszar wiejski, powiat (...), K. stanowiła własność (...) od 2013 roku zaś działka oznaczona nr (...) o powierzchni (...) ha, obręb nr (...), jednostka ewidencyjna (...) powiat (...) nie ma uregulowanego stanu prawnego. Bezspornym było również, iż na nieruchomościach tych powstały hałdy odpadów pogórnicych. Kwestią zasadniczą dla rozstrzygnięcia była więc okoliczność, czy surowce tworzące owe hałdy były częścią składową nieruchomości gruntowej, czy też stanowiły odrębny od gruntu przedmiot własności. Od tego zależało bowiem, czy na skutek działania uczestnika nagromadzone na spornych działkach materiały pokopalniane uformowały wzniesienia w postaci hałd, tworzących z gruntem jedną całość. Wskazać należy, iż przedmiotowe hałdy powstały w latach funkcjonowania (...) w S., które następnie został przeniesione na (...)Sp. z o.o. (...). z siedzibą w S.. Spółka ta została zaś utworzona celem dokonania recyklingu odpadów wapiennych i zasobów nieprzemysłowych. Wynika z tego, że przedmiotowe hałdy oraz inne znajdujące się na sąsiadujących nieruchomościach były jedynie czasowym składowiskiem materiału odpadowego, który w krótkiej perspektywie czasowej miał zostać rozdysponowany. Postrzeganie tych materiałów jako części składowej nieruchomości stało by zatem w sprzeczności z ich gospodarczym przeznaczeniem i faktycznym wykorzystaniem. Na zasadność takiego wniosku także wskazuje fakt, iż przedmiotowe składowiska można z łatwością przy dostępności dzisiejszej technologii przemieścić w krótkim czasie w inne miejsce,

a także i to, że w przedsiębiorstwach zajmujących się obrotem kruszywami w posobny sposób składa się urobek przeznaczany do dalszej odsprzedaży.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy przyjął, iż w niniejszej sprawie przedmiot postępowania stanowią ruchomości w postaci hałd pogórnich, a zatem zastosowanie znajdować winien przepis art. 174 k.c.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy uznał, iż brak jest dokumentu pozwalającego ustalić prawo własności hałd pogórnich jako, że nie zostały wymienione w żadnej z umów stanowiących o zbyciu przedsiębiorstwa. Nie można zatem w okolicznościach przedmiotowej sprawy wskazać ich właściciela. Nie mniej jednak w ocenie Sądu Rejonowego wykonywanie praw właścicielskich zostało wyraźnie zmanifestowane przez nabywcę przedsiębiorstwa – (...) tj. przez (...) Sp. z o.o. (...) z siedzibą w S., która to spółka wydzierżawiła przedsiębiorstwo spółce (...) Sp. z o.o. w 31 stycznia 2008 roku, a następnie umową z dnia 30 września 2010 roku (...) Sp. z o.o., zaś w ramach przedmiotowej umowy dzierżawcy prowadził eksploatację hałd powydobywczych na całej ich rozciągłości, a zatem także na powierzchni spornych nieruchomości. Ponadto podkreślić należy, że wątpliwości w przedmiocie własności nieruchomości przedsiębiorca podjął dopiero w 2013 roku po wyznaczeniu punktów granicznych nieruchomości. Wedle oceny Sądu do tego czasu spółka (...) Sp. z o.o. (...) z siedzibą w S. gospodarowała odpadami pogórnymi w dobrej wierze, tym bardziej, iż nieruchomość oznaczona nr (...) nie ma uregulowanego stanu prawnego, natomiast dla działki oznaczonej nr (...) księga wieczysta została urządzona już po objęciu nieruchomości w posiadanie przez tę spółkę.

Sąd Rejonowy stoi na stanowisku, iż uczestnik wykazał, że spółka (...) Sp. z o.o. (...) z siedzibą w S. na mocy wskazanych w stanie faktycznym przekształceń wstąpił w prawa poprzednika prawnego, tj. (...) w S. na mocy umowy sprzedaży i ustanowienia hipoteki z dnia (...) roku zawartej przez T. J. działającego w imieniu (...) w S. w upadłości jako Syndyka Masy Upadłości oraz nabywcy P. R. i od tego terminu objęła w posiadanie w dobrej wierze hałdy pogórnice, którymi władała jak właściciel.

W świetle powyższych okoliczności Sąd Rejonowy stwierdził, iż zostały spełnione przesłanki do zasiedzenia własności ruchomości w postaci hałd odpadów pogórnich składowanych przez (...) w S. na gruncie stanowiącym działkę ewidencyjną nr (...) o powierzchni (...) ha, obręb nr (...) jednostka ewidencyjna S., obszar wiejski, powiat (...), K. oraz na gruncie stanowiącym działkę ewidencyjną nr (...) o powierzchni (...) ha, obręb nr (...), jednostka ewidencyjna (...), powiat (...), zatem w tym zakresie wnioski uczestnika R. P. należało uwzględnić w całości.

W konsekwencji Sąd Rejonowy uznał, iż zasiedzenie ruchomości w postaci hałd odpadów pogórnich na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. (...) z siedzibą w S. nastąpiło w dniu 31 stycznia 2008 roku

Apelację od postanowienie częściowego wniosła (...), która zaskarżyła je w całości.

zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

a. art. 317 k.p.c. poprzez wydanie postanowienia częściowego w sytuacji, gdy z istoty niniejszego sporu wynika, iż przynajmniej część przesłanek dla nabycia przez zasiedzenie pozostałych rzeczy objętych wnioskiem jest taka sama jak w przypadku rzeczy objętych wyrokiem, co wskazuje na niedopuszczalność takiego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, albowiem Sąd tym samym dopuszcza się „przedsądu” co do przedmiotów nieobjętych wyrokiem;

b. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c., art. 316 § 1 k.p.c. poprzez niedokonanie wszechstronnego rozważenia materiału zgromadzonego w sprawie oraz przeprowadzenie oceny dowodów w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego i logiki; oparcie ustaleń faktycznych na okolicznościach, które nie wynikają z zebranego materiału dowodowego; a w szczególności:

- dowolne ustalenie, iż hałdy stanowiące przedmiot wniosku o zasiedzenie są rzeczami ruchomymi, które można przemieścić w krótkim czasie w inne miejsce w sytuacji, gdy nie dokonano ani oględzin nieruchomości, nie też nie ustalono sposobu związania hałd odpadów z gruntem;

- zupełne pominięcie tej okoliczności, że hałdy stanowiące przedmiot wniosku o zasiedzenie są wkomponowane w ukształtowanie terenu nieruchomości, na której są posadowione - porośnięte drzewami, trawą etc., co wskazuje na to, iż nie były one czasowym składowiskiem materiału odpadowego a z czasem nanoszone materiały zostały połączona z nieruchomością w taki sposób, że stały się jej częścią składową;

- sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym ustalenie, iż (...)Spółka z o.o. (...) komandytowa z siedzibą w S. objęła hałdy stanowiące przedmiot wniosku o zasiedzenie w posiadanie samoistne w dobrej wierze w sytuacji, gdy następca prawny tego podmiotu R. P. zwracał się o ustalenie zasad nieodpłatnego korzystania a następnie o wydzierżawienie nieruchomości, na których usytuowane są hałdy stanowiące przedmiot zasiedzenia, co wprost wskazuje na to, że ewentualne objęcie w posiadanie rzeczy stanowiących przedmiot wniosku o zasiedzenie nastąpiło w złej wierze;

- niezasadne nadanie znaczenia tej okoliczności, iż stanowisko R. P. jest zbieżne z treścią wyroku Sądu Okręgowego wydanego pod sygn. III K 144/15 w sytuacji, gdy ustalenia wyroku karnego służyły jedynie rozstrzygnięciu o jego odpowiedzialności karnej;

2. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie:

a. art. 47 § 1 i 2 k.c. i art. 48 k.c. w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych w zw. żart. 3 pkt 10 DYREKTYWY 2006/21/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie gospodarowania odpadami pochodzącymi z przemysłu wydobywczego oraz zmieniająca dyrektywę 2004/35/WE oraz w zw. z art. 3 pkt 3 ustawy prawo budowlane poprzez ich niezastosowanie polegające na przyjęciu, iż hałdy stanowiące przedmiot wniosku o zasiedzenie to rzeczy ruchome w sytuacji, gdy zgodnie z powołanymi przepisami stanowią one budowle - obiekty przeznaczone do składowania stałych odpadów wydobywczych na powierzchni ziemi, będące częścią składową nieruchomości gruntowej, jak również formą ukształtowania powierzchni nieruchomości i nie mogły stanowić odrębnego od gruntu przedmiotu prawa własności;

b. art. 191 k.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy hałdy odpadów powydobywczych stały się częścią składową nieruchomości, na której były uformowane;

c. art. 174 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i stwierdzenie, iż doszło do zasiedzenia hałd w sytuacji, gdy:

- hałdy jako takie nie są rzeczą ruchomą, a co najwyżej są częścią składową nieruchomości gruntowej - formą ukształtowania powierzchni nieruchomości i nie mogły stanowić odrębnego od gruntu przedmiotu prawa własności;

- rzeczą ruchomą może być co najwyżej materiał wydobyty z hałdy, jednakże do jego zasiedzenia dojść nie mogło z uwagi na fakt, iż pożytki z rzeczy stanowią własność właściciela rzeczy (którym nie były (...)Spółka z o.o. (...) komandytowa z siedzibą w S.), a nadto nie wykazano by którykolwiek z uczestników postępowania posiadał te rzeczy ruchome po ich wydobyciu z hałdy przez okres niezbędny do nabycia prawa własności ruchomości przez zasiedzenie;

- z żadnego dokumentu przedstawionego w toku postępowania nie wynika, by przedmiotowe hałdy stanowiły - jako rzecz ruchoma - składnik majątku przedsiębiorstwa; hałdy te nie zostały nigdy zinwentaryzowane jako surowce czy materiały należące do przedsiębiorstwa kopalni - co wyklucza istnienie dobrej wiary po stronie (...)Spółki z o.o. (...)z siedzibą w S., a ty samym nie mogło dojść do ich zasiedzenia jako rzeczy ruchomych.

Wskazując na powyższe wnosil o zmianę zaskarżonego postanowienia częściowego i oddalenie wniosku o zasiedzenie ruchomości w całości, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia częściowego jako niedopuszczalnego.

Pełnomocnik wnioskodawcy R. P. w odpowiedzi na apelację wnosił o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja jest uzasadniona.

Zarzut naruszenia przepisów postępowania tj. art. 317 k.p.c. poprzez wydanie postanowienia częściowego w ocenie Sądu II instancji nie jest trafny.

Wniosek o zasiedzenie generalnie ruchomości stanowi odrębny przedmiot postępowania od przedmiotu zasiedzenia jakim jest nieruchomość. Z akt sprawy wynika, że wniosek o zasiedzenie ruchomości został złożony odrębnie i sprawa otrzymała odrębną sygnaturę – I Ns 1173/16 . Postanowieniem z dnia 03.10.2016 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. połączył jednak sprawę I Ns 1173/16 ze sprawą I Ns 1299/13 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

W doktrynie i orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się dopuszczalność wydawania częściowych postanowień co do istoty w postępowaniu nieprocesowym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 04.07.1983 r., III CRN 129/83, OSNC 1984/5/75). Skoro przedmioty postępowania w przypadku zasiedzenia ruchomości i nieruchomości są odrębne, to nie ma przeszkód do osobnego rozpatrywania przesłanek zasiedzenia ruchomości i nieruchomości. Wydanie zatem postanowienia częściowego było dopuszczalne.

Zarzut błędnego ustalenia przedmiotu zasiedzenia tj. uznania przez Sąd I instancji hałd odpadów wydobywczych jako ruchomości jest zdaniem Sądu Okręgowego zasadny.

Po pierwsze wiadomym jest, a znajduje to także potwierdzenie w treści dokumentów załączonych do akt sprawy, że w sąsiedztwie przedmiotowych nieruchomości na których znajduje się część hałd wydobywczych wcześniej wydobywano kamień wapienny, z którego wypalano wapno. Działalność ta pierwotnie była prowadzona przez spółkę (...). (...)to po roku 1950 było przejęte przez Państwo, na bazie czego utworzono w roku 1990 (...) w S.. Przedmiotem zaś działalności tego przedsiębiorstwa była produkcja i sprzedaż wapna budowlanego i nawozów wapniowych (niesporne).

Powszechnie wiadomym jest, że w wyniku prowadzonej przez kilkadziesiąt lat działalności wydobywania ze złoża kamienia wapiennego, powstawał odpad powydobywczy, który był składowany na pobliskich nieruchomościach w tym także na działce (...) stanowiącej obecnie własność Gminy (...) i działce (...), która objęta jest postępowaniem o stwierdzenie nabycia jej własności przez zasiedzenie.

Jak wynika z opinii dr hab M. R., a szczególnie dokumentacji fotograficznej hałd powydobywczych załączonej w sprawie niniejszej oraz sprawie III K 144/15 tut. Sądu Okręgowego, to przedmiotowe hałdy stanowiące przedmiot wniosku o zasiedzenie są wkomponowane w ukształtowanie terenu nieruchomości, na której zostały posadowione. Teren ten jest porośnięty drzewami, krzewami, trawami tj. szatą roślinną, która przez wiele lat adoptuje się do tak trudnych warunków.

W świetle powyższego nie można uznać, że jest to jedynie czasowe składowisko materiału odpadowego.

Odpady powydobywcze składowane na działce (...) i działce (...) na skutek znacznego upływu czasu uformowały teren nieruchomości stając się jego nieodłączną częścią.

Stwierdzenie Sądu I instancji, że przedmiotowe hałdy były jedynie czasowym składowiskiem, bo można je przy pomocy dziś dostępnego sprzętu technicznego przemieścić w krótkim czasie w inne miejsce nie jest wystarczające do uznania hałdy za rzecz ruchomą.

Sąd Okręgowy zauważa, że wnioskodawca R. P. nie przedstawił dowodów stosownie do treści art. 6 k.c., które potwierdziłyby, że hałdy przedmiotowe są rzeczą ruchomą, że jest to czasowe składowisko odpadów wydobywczych.

Podnieść należy, że o połączeniu rzeczy do przemijającego użytku decyduje wola podmiotu przyłączającego rzecz. Przemijający użytek według zamiaru osoby dokonującej przyłączenia musi być określony w czasie, nawet wtedy kiedy

miał by trwać długo. Tymczasem brak jest dowodów wskazujących, że hałdy były jedynie czasowo zlokalizowane także na działce (...) oraz brak jest także dowodów wskazujących, że odpady powydobywcze były przez upadłego kiedykolwiek zinwentaryzowane, w celu ich dalszego zagospodarowania.

Faktem niespornym jest, że ten odpad wydobywczy, aż do roku 2005 nie był nigdy zagospodarowany. To dopiero w roku 2005 wniesiono przez P. R. dawne (...) aportem do spółki (...), spółka z o.o. (...). Spółka komandytowa z siedzibą w Ł. i od tego momentu przedmiotem działalności spółki stała się również działalność z zakresu recyklingu odpadów wapiennych i zasobów nieprzemysłowych.

Niespornym jest, że przedmiotem sprzedaży przez syndyka (...) w S. było przeniesienie jedynie: prawa użytkowania wieczystego gruntu działek objętych księgą wieczystą KW nr (...); prawa użytkowania działek zabudowanych budynkami do produkcji wapna objętych księgą wieczystą KW (...), własność budynków i budowli, własność środków trwałych i wyposażenia, zapasy magazynowe, części i półfabrykaty. Brak jest natomiast jakiegokolwiek dokumentu, z którego wynikałoby, że sprzedażą objęto także odpady powydobywcze.

Wreszcie podnieść należy, że wnioskodawca R. P. w roku 2013 i 2014 występował do Gminy S. o wydzierżawienie gruntu stanowiącego jej własność, w celu prowadzenia działalności gospodarczej. Powyższe wskazuje, na brak posiadania samoistnego ruchomości w dobrej wierze na co zwrócił uwagę autor apelacji.

Zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy w świetle wyżej podniesionych rozważań przepisów prawa materialnego wskazanych w apelacji jest uzasadniony.

Ustawodawca w przepisie art. 3 ust 1 pkt 2 ustawy o odpadach wydobywczych z dnia 10.07.2008r. zamieścił definicję ustawową hałdy. Hałda zdaniem ustawodawcy to obiekt przeznaczony do składowania stałych odpadów wydobywczych na powierzchni ziemi. Z kolei w art. 3 ust 1 pkt 7 w/w ustawy wskazano, że odpady wydobywcze to odpady pochodzące z poszukiwania, rozpoznawania, wydobywania, przeróbki i magazynowania kopalin ze złóż.

Wreszcie art. 3 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane, z dnia 07.07.1994 r. tj. Dz.U. z 2018 r., poz.1202, wynika że budowlą jest między innymi także składowisko odpadów.

Zdaniem Sądu Okręgowego przedmiotowe hałdy są zatem częścią składową nieruchomości oznaczonych numerami działek nr (...) jednostki ewidencyjnej S..

Zaskarżone postanowienie w ocenie Sądu Okręgowego zostało wydane z naruszeniem przepisu art. 174 § 1 k.c., dlatego na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania za instancją odwoławczą orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

SSA w SO Arkadiusz Lisiecki

SSA w SO Grzegorz Ślęzak SSR Mirosława Makowska